

GHIMPELUL

Un exemplar

55 parale.

Acastă foare ese odată pe septmână

DUMINECA

Abonamentele se fac în passagiul român No. 9—11 și la Administrațiunea diariului Românul, iar prin districte pe la corespondenții săi sau prin postă, trimițând și pretul.

PRECIUL ABONAMENTULUI

Pe an pentru capitală	28 stantă.
pe jumătate an	14 »
pentru districte pe an	32 »
pe 6 luni	16 »
pentru streinătate	44 »

Fondatore. **Thoma I. Stoenescu.**

PENTRU ABONAMENTE SI RECLAME SE VOR ADRESA LA DOMNU **THOMA J. STOENESCU** GIRANTE SI ADMINISTRATORE.

Către D-nii abonați ai Ghimpelui.

Abonamentele începute cu No. 1, expiră cu No. 27 la 17 Februarie curent.

Sunt rugați Domnii abonați al căroru abonamentu expiră cu No. 26, și cari dor se a se mai amusa cu foaia noastră să b'ne voiască a trâmite prețul re-abonamentului D-lor, spre a nu suferi întreruperi în expedierea foilor, care se va suspenda cu No. 27 la toți cei ne re-abonați.

Cu această ocașie mai aducem aminte D-lor abonați, cari nu s'au achitat abonamentele D-lor ca să nu fim nevoiți a recurge la catastrofulă DRACULUI.

Asemenea invităm pe toți amicii noștri a ne înnapoi atit listele de abonamentu precum și ori ce fel de broșure trâm se spre desfacere din preună cu bani adunați.

Administratore: **T. I. STOENESCU.**

REVISTA GHIMPELUI.

BUCURESCI, 18 Februarie 1867.
2 Martie

Dacă ar sta cine-va să asculte în gura diarelor, cari se numesc liberali, ar fi ispitit a crede că ne aflăm stând pe a noastră, gata a face exploziune spre a ne asviri în sus și a ne trâmite să ne plimbăm în al seaptelea cer al lui Mahomet.

In adevăr, dupe acele diare, suntem în ajunul de a fi exterminați, nimiciti, căci, dicu ele, atât guvernul în intru, cât și împrejurările din afară conspiră în contra noastră.

De unde însă își trag domnii jurnalisti, de cari e vorba, aceste deducțiuni infortorătoare, numai Dumnedeu scie; căci, cât pantru noi, mărturisim că nu vedem nimic care să ne înspăiminte. Totul din contra ne asigură și ne face să ne culcăm p'na urechiă, spre a dormi somnul inocenților.

Dar să te mai ții însă, s'ermene cetitor, când dumnelor se pun pe terământ simțimentale. O! aci e fortele cestiunii; aci e meșesngul acușățiunilor. Bietii ministri, ca să p'otă r'esciste la încriminările și isbirile ce li se dau pe tot minutul, trebe să aibă uă nesimțire de nu scim ce animale, saă uă răbdare de lovă.

Asia, d'lele acestea am fost martori la un spectaclu din cele mai curioșe, spectaclu ce ne infățisia pe Daniel în grôpa leilor, adică pe D. prim ministru hârțuit de către diare. S'ermene domn prim ministru! pe dracul ai cătat în corabiă? Dumniată îți dai totă osteneța ca să faci fericită țera, ca să deosebești neghina din griă, și invidioșii să silese în tot chipul a te denigra, ați p'ata reputațiunea cu vaxul scriselor și diselor lor. Nu destul că ai intrat în uă revoluțiune, dumneata care estî cel mai infocat amant al ordinii, — (nu diarul, Dumnedeu să-l erte, care a reposat), nu destul că ai intrat în gașca revoluționariă, fără să ai altă recompensă de

cât numai portofoliul de prim-ministru, onore forte mică pe lângă demnitatea cu care te-a onorat Sultanii după vreme, dar ei pretind încă, impelitați revoluționari, să te ducă de nas, să îți dai silință ca să faci a domni perpetun revoluțiunea, pe care ei o numescă *principii*. Eacea nal ca si când numai atâta libertate de acțiune trebe să aibă un ministru!

E! Domnilor cu gârăunî în cap! Nu cumva vreți dumneavost'ă să nu mai avem liniste? 11 Februarie s'a făcut măricel, a împlinit anul, și domnul prim-ministru cu colegii săi, împinsi de nă laudabilă sollicitudine, vor să-i facă educațiunea după cum se înțelegă dumnealor, pentru onorea și fericirea țerei. Ei scie domnul cap al cabinetului ce face, căci n'a fost de surda dumnealui în strinse relațiuni cu diplomații Englițerei și cu pașii Turciei.

Și la ce, mă rog, mai faceți larmă mare? Voi strigați, voi audii. Ai voi, nu e asia? ca numai de cât să si dea ministeriul demisiunea și să v'ă lase țera pe mână. Puneți-v'ă postă'n cuiu. D. Ion Ghica nu p'ote să dea act de nă asemenea slăbiciune. Tot omul are unu scop, nă țintă când întreprinde ceva, și ar fi trist să-si p'ărăsescă lucrarea toc-mai la calea jumătate.

Și, afară de asta, dumnealui i porniță-o bine, fără voia dumneavost'ă, a început cu alte cavinte a înfrăți lumea, a aduce armonia între cetățeni. Ce act mai mare vreți dumneavost'ă despre tactica și înțeligița administrativă a D-lui Ion Ghica, de cât pe de uă parte reprimirea domnului Colonel Solomon ca *asia* în armată, și pe de alta punerea tot ca *asia* în neactivitate a majorului Lupoianu? D. prim ministru, cu pătrunderea care îl distinge, a înțeles că atmosfera lui 14 Februarie este astă-dî destul de priincioșă gusturilor și aplecărilor politice a le D-lui Solomon, și s'a grăbit a-lu chiama să trăsescă într'ensă. Cât despre domnul i u poianu, cestiunea este cu totul alta. Din punctul de vedere igienic, primul ministru s'a pătruns că numitul domn major avea necesitate de un congediu, pe care negreșit ca nu voia să-l ceară, numai din cauza recunoscutei sele activități. Ast-fel mijloci pe lângă domnul ministru d' resbel, care nu cerea mai bine, si căp'eta neactivitatea, ce negreșit o dorea D. Lupoianu în intimitatea cugetărilor sele.

Ei bine! când D. prim ministru îngrijește ast-fel de *fiu* lui 11 Februarie, nu este ore drept, nu este ore equitabile, nu este ore logică ca să îngrijescă, dupe cum a făcut pentru D. Solomon, și de cei alți cari nu sunt nici în a opt-spre-decea spiță rude cu 11 Februarie? Ba nu, adică mă rog, ce mai aveți de dîs?

Ei s'a făcut larmă mare că s'a retras D. Haralamb de la resbel. Pentru ce mă rog asta? Ce vedeți în această retragere ca să faceți atâta hypotesi? Este forte posibil ca D. Solomon să fi pus ca condițiune *sine-qua non* a reintrării sele în armată, retragerea de la ministerul de resbel a D. Haralamb, condițiune la care D. cap al cabinetului s'a grăbit a subscrie, temându-se ca nu cumva alt-fel să se disolve Statul. Ne pare că aci nu e nimic surprindător, de ore-ce D. Solomon este *colossul* care a înspăimântat în atâtea rinduri, numai cu umbra sea, revoluțiunea.

Dar D. Candiano?

De! apoi nu mai e de vorbit, nu mai scii de unde sare epurele. Ia să vedeți! mâine, poimăne și acest domn căpitan în retragere va posa ca un martir al administrării D.

Ion Ghica. Nu va spune că dumnealui i se urise cu SLUJBA, și că doria să-si aibă libertatea deplină și să emble fără *gal stok*, dar că este un mucenic pe care arbitrarul și călcarea legilor l'au făcut să-si sfârșame cariera. O! s'ermână posteritate, de câtă lume nu ai să te mai ocupi si tu!...

Domnul ministru primariu, singurul consiliu ce avem a ții da e să nu te supui, să nu te pleci, să nu te îngrijăști de amenințările și vociferările diarelor. Dumneata urmează-ți calea în 'ainte, si incununează-ți opera reprimind în armată, cea-ce este mai mult de cât necesariu în urma reprimirii domnului Solomon, pe DD. Generali Ion E. Florescu, și Savel Manu, pe D. major Li'brecht și în fine pe toți acia cari făcea podoaba sublimă a sistemului guvernului lui Cuza-Vodă.

Halal! Halal să-ți fiă deacă v'ei urma ast-fel.

MACHE.

DĚSPRE ESTRAVAGANȚELE «ROMANULUI.»

Pe mulți concetățeni am audit întrebându-se, din ce causă ore guvernul nostru, nu face cel puțin ore-cari pregătiri, pentru un resbel care este forte, și p'ote mai mult de cât probabil.

Mulți m'au întreat și pe mine, dar nici eu n'am putut da un răspuns satisfăcător, pentru cuvântul forte natural, că cauza principală acestei nepăsări a DD. Ministri, nu m'era eunoseută nici mie; dar ca *Gazetar*, prin urmare om forte curios, am umblat atata, — atata am căutat, până să deslegă acest *nod gordian*.

Trei bărbați, omeni de ore-care importență, m'au iluminat în această privință, — și pentru ca să fie mai bine înțeles voi eși cu D-lor înaintea cititorilor mei, adică voi reproduce conversațiunea noastră diplomatico-politică.

Abia m'am sculat ađi dimineță, când a intrat D. X.

— Bine ai venit, amice.

X. Bon-jour! Dar ce draeu, n'ai ore lemne să încăldești mă b'ne oada D-tale? — frig afară, frig și aicea...

— Bine că nu te aude administratorele *Ghimpelui*. — Tocmai erî am luat uă grămadă de bani de la d'ensu, am cumpărat lemne și găsesc cu plăcere că oada mea este mai bine încălđită astă-dî de cât ori când.

X. Cu totu aceste să m' dai voe a nu scote paletonul căci...

— P'ote că ai friguri?

X. Nu... dar... ai citit *Românul* de astă-dî?

— Eă? Nu l' citeșe nici uă dată!

X. Bine faci, căci e grosav! grosav!

— Tocmai pentru această nu l' citeșe nici eu, — dar ce dice *Românul* de astă-dî?

X. Să mai pui câte-va lemne la sobă, he?

— Pune câte poftesc... dar ce dice *Românul* de astă-dî?

X. El ne împinge pe noi să ne batem cu Muscali, cari, după dânsul au a vie la noi la primă-v'era viitoare!

— Ce nebulie!

X. Deu așa!... După el, trebe să ne inarmăm, să ne pregătim, pentru că să ne arătăm demni... de nu mai scii ce!

— Și cu D. Ministru ai vorbit despre aceste estravaganțe ale *Românului*?

X. Am vorbit, dar D. Ministru...

— Are friguri?
X. Ba nu, nu pociu să dăcă este tocmai bolnav, dar de cât-va timp este foarte schimbat. — Scii, ca toți oameni mari, când întâlnesc vre o piedică în proiectele lor; și pentru D. Ministru, acest nesuferit *Românul* este o piedică, dar o piedică . . .

— Dar în privința probabilității resbelului ce dăcă D. Ministru?

X. — Nimic.
— Cum nimic? De și nu citească pe *Românul*, dar mi se pare și mie că resbelul cu Muscali este inevitabil.

X. Soba D-tale nu trage de loc, iacă că s'a stins focul. . .
— Dar spune-mi, ce are în gând să facă D. Ministru când vor veni Muscali la noi?

X. — Nimic!
— Cum nimic? Suntem oare o turmă de oi, destinată a apăra fâneața lupului fără măcar o protestatiune din partea ciobanilor?

X. — Nimic! nimic! D. Ministru dăcă, fără permisiunea tuturor puterilor garante, Muscali nu pot să viă la noi.

— Dar dacă vin ca altă dată, fără permisiunea nimeni?

X. Brrrrr. . . a dracului sobă, am înghețat!

— Dute D-le, la D. Ministru și încălziți-vă amândoi, căci m se pare că și D-sa a înghețat!

A. . . m'am gândit după plecarea *musafirului* meu, friguri! friguri! iată cauza tăcirii ministeriale.

Ei, dar, să mai așteptăm, poți că am dat peste unul, cu nerve prea delicate.

Y. Tac, tac, tac. . . .
— Intră!

Y. Bună ziua! «Scumpă țera și frumoasă»
— A! Tu ești amice Y? Și tot vesel, tot cântând.

Y. Plec la Paris!
— Ce spui, — și pentru ce?

Y. Mă duc la espozitie.
— Cum se poate, — în luna lui Februarie, când deschiderea espozitiunii este în luna lui Aprilie?

Y. Ur! ce căldură este în cameră la D-ta.
— Fiind și eu de părerea D-tale, voi deschide îndată ferestra.

Y. Ba nu, nu, lasă mai bine să fie cald, căci suferu. . . .
— Poți de friguri?

Y. Da! M'am bolnavit de . . . neces, de indignațiune!
— Sermane amice, — ia spune-mi iute ce-va despre indignațiunea D-tale!

Y. Ea este atât de mare, în cât, uite-te, din vesel ce eram mi vine să plâng. — Inchipuesce-ți că sunt nisece ființe—prea puțin numeroase, grația lui D deș—cari ne împing pe noi, să ne batem cu Muscali!

— A! . . . și cine este acel nesocotit?

Y. Venerabilu *Românul*. De cât va timp, el s'a apucat a ne cănta nisece utopie, aplicabilă la barbari ca dănsu, dar nu la omeni civilizați ca noi!

— Veți bine! Nu citească de loc pe *Românul*, dar am auzit că este cam stricat.

Y. El vrea, să mă duc, spre exemplu, pe jos se călare. și să mă bat cu Muscali pentru că ei vor să vie în țera! Eu, ca ca un om bine crescut, mă uit cu abominație, și tot deauna cătu se poate mai de departe, la ori-ce bătaie; — eu, cu delicateta mea, care vedând numai sânge, leșin îndată; — eu pătruns de doctrin cosmopolite; — eu dar, să mă duc, și să mă bat cu Muscali ca un *savutol*, pentru că așa găsesc de cuviință D-lor de la *Românul*!

— Ai mare dreptate! . . . A, te-am înțeles. Pleci la Paris pentru. . . . espozitie! Dar e cam de vreme, Muscali sint încă departe.

Y. Ei, cine scie ce se poate întâmpla. D. Ministru ne a dat consiliu, să plecăm de acuma toți, cari iubesc pacea și ordinea (citiți «*Ordinea*»); — și a mai adăogat că având pe inimă sôrtea țerei, D-sea nu va pleca de cât în ultimul moment, adică cu trecerea Muscalilor din coce de Prut.

— Plecați, D-lor, plecați! Dar cred, când noi vom da afară pe Muscali, veți bine voi a onora țera cu întorcerea D-văstră, — căci o să avem trebuință de Miniștri și funcționari civilizați. . . .

Y. Negreșit, negreșit, — ah ce căldură nesuferită! . . .

A! . . . mi dăceam după plecarea și a acestuia, eaca duoi cu friguri, și amândoi amici ai Miniștrilor, cu singura deosebire că unul înghețat, altul caută să schimbe clima. — Vom vedea, — eaca încă anul, Domnul Z.

— Bine ai venit D-le!
Z. Bună ziua, . . . ce ești așa trist?

— Nu sciu. — D-ta, D-le, care ești un funcționar

Z. Superior!
— Cu atât mai bine, — ca un funcționar superior dar, ești negreșit în stare a mă lămuri despre o chestiune foarte importantă.

Z. Veți vedea că sunt acel pe care cauți.

— Se dăcă în urma strigării necontente a *Românului*. Guvernul nostru s'ar fi decis a înarma țera, pentru un resbel care este inevitabil. Dovadă reprimirea D-lui Colonel Solomon, în armată, cu toate că a fost șters din cadrele ei.

Z. Am onore să-ți spui că ești nebun ca și redactorul *Românului* D-tale.

— Și pentru ce redactorele *Românului* să fie nebun?

Z. Pentru că el vrea să ne batem cu Muscali, — pentru că e este singur din totă țera românească, care vrea să ne batem cu Muscali, — pentru că necitind nici-o dată pe «*Moldova*», el nu scie prin urmare, că «*noi nu putem fi, de cât oă zăcuscă pentru «Muscali»*». — Auzi, D-le, să ne batem cu Muscali! Și pentru ce mă rog? Nu suntem *BOULEVARD* Europei?! Ei bine, acel care l'a zidit să bine voască a și T apăra!

— Ce logică minunată!

Z. Logică necontestabilă. — DD. Miniștri, omeni cum scii cu mare sperință, împărtășesc opiniunea mea, — adică ea sunt de părere D-lor, — ba nu, toți suntem de aceași opiniune.

— Adică toți cari nu sunteți Români?

Z. Ce fel? Și ce să fim, mă rog?

— Nu sciu — dar Români, nici-o dată! Secoli întregi mărturisesc că Români aparau singuri patria lor. . . .

Z. *Tempora mutantur et nos mutamur in illis!* Mai cu seamă când Muscalul, cu care putem avea a face, nu este glumă. — Uă sută de mii de omeni pot trece îndată Prutul.

— Dacă-ți e frică de mulțimea Muscalilor, de ce nu-ți aduci aminte cuvintele cronicarului nostru Urechia:

«*Nu în mulți este puterea, ci în cei puțini cu inimă.*»

Z. Cronicaru D-tale este tot lipsit ca și redactorele *Românului*.

— Ei dar, cel puțin nu poci nega, că cu 16,000 Români, Mihail Vitădu a bătut la Călugăreni pe 120,000 Turci; — Ștefan cel Mare cu 30,000 Români a bătut la Racova pe 200,000 Turci. . . .

Z. Ia lasă-mă, D-le, și-am spus oă-dată că: *Tempora mutantur et nos mutamur in illis.*

— Și tocmai pentru acesta dăcă și eu că numai sântei Români. Nimic n'ați dobândit pentru țera, și cea-a ce ați găsit nu puteți seă nu vreți să păstrați.

Z. Și pentru ce vreți să espunem țera la sacrificie și să-o adăcem la starea în care se afla Polonia?

— Tocmai voi conduceți țera, la o stare și mai umilitoră.

Polonia a cădut, dar necurmatu, cu sabia în mână; — noi vom cădea, dar plecați și cu căciula în mână; — Ea, cădută, nu vorbește de sacrificie, dar se ridică în totde-una; — noi căduți, vom vorbi ca astă-și de sacrificie și vom rămâne culcați; — Polonia, ca a doua Greciă, va dobândi independința sea, — noi, o să așteptăm. . . . buna voința puterilor garante!

Z. Dar nici nu suntem în stare a ne apăra!

— Spune mai bine D-le, că nu știți seă nu vreți. Uă mână de Greci cum apăra patria lor în contra Turciei? — Serbia, țera nu prea mai mare de cât a noastră, este în ajunul de a declara singură un resbel Turciei, și a ridicat armata până la 200,000 soldați, — și noi?

Z. Noi? Poziția noastră geografică, interesul puterilor apusene. . . .

— Nu, nu, — b'ne ai dăș de la început: *Tempora mutantur et nos mutantur in illis*, adică, în loc de a avea la cărma țerei pe omeni vitezi, bravi, am ajuns a nu avea de cât

ON.

ȘAPTE PASSIUNI ȘI LAMENTARI.

Cine nu sperăză, disperăză.

Se'ntunecase, se'ntunecase, odata, și toți se silău a lumina. Lumina se stingea. Tuna, tuna. Unii cântau, alții plângeau. Cei micș așteptau; de și tot de dănsii, iată ce dăcău:

SARMATII. Harașo! incurcă na toți; crede la noi cinstiți și fără prihană, cum la dănsii sunt *fara interes*. Bravo ministru mare al meu.

Turcoman, la tine nu'i drept, *niet pravila*, când tu te chiamă *Han-Abdul* și nu *Stambul*, și la mine este, când trebuie, unu *Constantin* pe'ntru *Constantinopol*.

GALILEI. Sacrebleu (sfântul cel vânău)! *quelle eau douce* trebuie să fie în Rbin, *ca doit être bon* băile în el; m'ar mai cruțamăcar până se pociu visita *le desirabile Turin*, ce oraș *regulier* ușor de. . . . și ne'am înțeleg ușor. Ași trece Censul, din vârful lui cu spetele la Mexic, ași admira cōstele Africeii, Tunisia. Trebuie să se vață *pân în Orient*. Ce plăcere, *quelle illusion*. . . .

Mai; *il me faut absolument*, o voesc. Espozitia *me tireras de*. . . . Ai, ai, ai, *Docteur*. . . . te trimet la băile din Toulon, dacă nu'm dai *celles* a Rbinului.

SCAND-GERMANII. V'am *arătat* și dat *acul*, până l'veți ascuți, facu eu *ata* se'ni leg restul amicilor. Luați seăma nu sântei deprinși și o se ve'ntepați însuși între voi cu elu

TE TONI. *Noch ein mal! noch ein mal!* am scăpat *biliu* la 66. *Tunnen!* Iat acel mai puși *festung*, și *Venedig!* A *Venedig!* *ponte di sospiri*, și *rathaus* a te; ce pun *Kufstein* la Mantau. *Ferona und so weiter*. Hung-var s'eracu. scăpat pe mine de *ungluch. Hofnung!*

TRANSPADINI. *Contagi! ma quella mascherata* de *Santo* cu pan-toși?! *Buta* gendarmii, sviterii, și. . . . ce mai voești în Tibru, *Sior Non Possumus*. *Per dio*, ori aștepti pe *San Pietro* *che ti faccia scapare via?*

TURCOMANII. Toți promit umbră la mine a lor *Padi-shah*, și nici unul nu poți include gura la *pist savragii ghiauri*, care cer la mine ce vor se ia singuri. Alah și Mahomet profet la ei, scăpă *Hanat* la mine de astă *duba* a păgâni nesupuși. Am să scimb *divan* și *buluc* (al doilea) al meu, și am se plă cu foc peste *imiceri* asta, *Han* la *Frang* ajută la mine, nu este la *kef* la dănsu se incepe *bucuc* înainte de comedie care face el la *Stambul* a lui.

SAXONII. *Shoking!* numai 129,000,000. *Sir Hap-ton*, *to be in great hopes* mai p'apropo nu ve se dăcă a avea la număr; *to provid with a husband*. Curând o flotă să mi descopere. . . . ce'ți place; voi se'mi completez numărul din testament, înainte de a'mi pune boțeta de nôpte.

Basate toate pe aste pasiuni și lamentări, depeșele *particulare*, oficiali și oficiose (mai toate m. . . . se) au incurcat reu pe *mulți*, și între alții pe un mare regenerador a unei regenerânduse națiuni, un ôre-care Samoston, ce tocmai, ultim alchimist, re luase ostenelele descoperirii pietrei filosofale.

Admirați sus iluziuni, *de primele ordine*; s'apoi se nu sperăm? Înainte, căci iluziunile se risipesc la fine. A. B. C.

FACEȚI-ME SENATORU!

Binisli din totă țera,
Voi ce *ordinea* doriți,
Și de ziua pină sêra
Pentru *drêpta* v'jertfiți,
Către voi cu umilire
Viă acuma, rugătoru,
Spre a vōstră fericire
S'j m'alege-ți senatoru!

Și fiind ales odată,
Pe onore v'j promitū
Că, cu inimă curată,
Voi lupta necostenitū:
Pentru *sînta* inviere
A aceluși timpū de dorū,
Cînd cu toți făceam avere,
Faceți-m' senatoru!

Intrat în majoritate,
Tot d'auna voiū vota
Contra ori ce libertate,
Ci numai pentru *orta*.
Voiū ruga pe ôre-cine
Se v'j dea câte-ună oscioră,
Ca s'j faceți țerei bine,
Faceți-m' senator!

Nu sciu carte nici de frică,
Ba chiar sunt un mare prostū;
Inș am o nevestică
Ce scie legea de rostū!
Dănsa, dar, imi va compune
Un discurs fulgeratorū,
C'ēn Senat e' l' voiū spune;
Faceți-m' senatorū!

Guardia cetățenescă,
C'ēn spinare o purtămū,
Print' o lege boerescă
Voiū lupta s' o disolvămū!
Audiți gugumăniă,
S'j dea arme la poporū!
Pentru ca s'j nu mai fiă,
Faceți-m' senatorū!

Drepturi de împămēntenire
Voiū da numai, — v'j promitū, —
La acei ce cu ostire
În țera au năvălitū,
Nu la cei ce apărară
Pe acest descultū poporū
Ș' al seū nume propagară,
Faceți-m' senator!

Binisli din totă țera,
Voi ce *ordinea* doriți,
Și de ziua pină sêra
Pentru *drêpta* v'jertfiți,
Către voi cu umilire
Viă acuma, rugătoru,
Spre a vōstră fericire
S'j m'alege-ți senatorū!

ICH.

DICTIONARE LATINE, DE VREȚI LEFE MARI, D-lor PROFESORI!

I.

D. Strat, amicul amicului nostru D. Urechia, striga ieri citi l' lua gura, se *stomacuita*, *stomachebatur*, cum dăcă latinul, că dascălii nu merită lefe mari, căci n'a'au făcut încă un dictionar latin.

D. Ministru să ne permită a'i spune că era indus în o mare erōre — *magna burtă*. În adevăr, onorabile, (Honos-oris, de unde clinesce *boos*;) aflați că nu numai un didască, dar mai mulți (sed plerique, adecă ca plēva) au scris dictionare latine.

Dar ne veți întreba (interogabis-nos) de ce dēcă dictionare latine-române erău pregătite, nu s'a'au tipărit?

Ad-hoc responsum dabo; la acesta voi răspunde.

II.

Doctor Teremetetius a pregătit dictionarul s'ei în epoca glorioasă (de aur nu, dar de argin) a Ministerului Epurēnu. La litera *L*, a dictionarului seă, Doctor Teremetetius dupe datoriă inscriesese vorba:

LEPUS—oris, lepore. — Un animal cu atâtea piciorē etc. Când avem *a lunare*, facem din *lepore* o minunată mănecare (Ovid)

«Numai de nu ne scapă». *Bruttus* us.

Spune-mi, Domnule Ministru, asia s'j trăsesci, dacă cu regimentul carele se făcea presci pe atunci și în *dragostea* ce duce D. Epurēnu cu *Adunarea*, nu era bietul meū Teremetetius aruncat la temniță pentru *alusione politica*? — No-so, dăcă mihi te rogo!

D'apoi ce se'ntempla amicului meū doctus et perdoctus *Blagurianus*, dēcă tipărea dictionarului seū în care la literile respective urma s'j insire vorbele:

ASINUS—i. — Animal cu urechi lungi. La figurat *Asinus* este cel care dăcă: tipăresce, dăscăle, un *d'cion* r, tu care ai abia cu ce să'ți cumperi pânea de toate zilele. — *Asinus* este cutăre persoană politică care strică școlile, din dorința de ași înmulți în țera nēmurile, ca se potă dăcă la plural: *a-i-i*. Exemplu: «*Asinorum est requim*» *Virgil*. «*Asinus dabit portofolia ministeriale*» — (Camera in libro sessiones ordinariæ).

FURUS—i. (fur—hot). La figurat: Mai multe persoane cu numele în MAN, și Olănescu-Openheim Prefecți, judecatori, Ministrul *cutare*. . . Furtisag prin ucidere: 3 August. Furtisag prin electricitate: dosarul de antreprisă postale, furtisag prin *me-aciune*: dosarele din Buzău și de la municipalitate în Dimbovița.

Din acēstă vorbă se derivă: *Furaj*, la ostire, și *furageru*; căci unul *fură* din CELA. — *Furios*, mulți sunt *fu-i* de osu, adică din slujbă și D. Lerlerlescu e *furiosu* pină ce i se va da a fi *fur* de os, adecă o slujbă.

Exempla: *Venter (burtă) furus est animæ, Ovid*: «*burtă man'nea animæ*». — *Scholarum furus castratus erit*. (Bratianus in oratione pro scholis).

MENDAX—cis. — Ministru. — «*Mendax in Camera nationale*» adică orator al dreptei. *Mendax* n'anic'ia; adică amic școlilor ca D. S. *Men laces* sunt justitia et administratio nostra; adică justitia și admi-

nistrațiunea nu se dă pe bani. *Mendax est morbus Trompetae*; adică: adevărul nu este boba Trâmbitei. — *Mendax* la figurat se traduce prin *Ordine, patriotism* al Ordinii, etc.

III.

No So! Amice D. Ministre, spune drept de nu înfundă temnițele bietii dascăli, decât să publică dictionarele latino-române! Și pas de fă un dicionar latin fără să scrii în ele vorbe care să nu pară aluziune!

Treci vorba *Capra*? — Se supără toți fanarioșii.

Treci vorba *Bou*? — Sunt mulți care s'au făcut numele din asta-astă blândă vită.

Treci vorba *Ban*? — Hop! sar toți *Banii* evghenicosi și toți cei cu musca pe căciulă, cu mina în lada cu bani.

Pune vorba *ȘARLATAN*! — Eu sum, hic sum; strigă *cutare* și *o-tare* și iară *cutare*...

Inscrie vorba *Herou*! eroi de la Costangalia te provoacă.

No so, Domnule Ministru, ai fost nedrept cu *Dascălii*.

Cum putea ei pină la 11 Februarie, fără să s'atragă urgia și să se scadă lefale, cum putea ei să scrie în dictionarele lor o vorbă ca aceasta:

Cuza-ae. Plantă veninșoasă, periculoasă, din Indiă. Numele unu Domnitor indian, desfrinat, bețiv etc.

No so! Amicus amici mei, onorabile D. Strat, ai fost veți bine nedrept.

IV.

Și n'ai fost numai nedrept dar și imprudent, ai provocat tipărirea *dictionarelor latine* care bietii dascăli nu se îndupleacă să le dea la lumină neci dupe 11 Februarie din dragostea D-le numai. Mirabile dictu! — Mira-te-ai deochiatate!... Dar nu veți amicus amici mei, că l'ai luat de sub picior toamă cōla de hirtie cu care te înalța dascălatul pe d'asupra omenirii? — *Tōtă paserea pe limba ei pere*; ai perit, amice, pe limba D-le

Mingăie-te dar cetind următoarea pagină din manuscrisul dictionarului latin, pus sub preșele Ghimpelei de *Doctus Lingurianus*:

STRATUM-i — Rogîndi pentru culcatul vitelor. — Pe românește: Stratul porcilor.

STRATA-ac — Drum bătut. Cale bună! D'abia va merge mai răpede de unde a venit!

STRATUS-a, um. adiectiv de trei finale, finalul 1, profesorele; finalul al 2-lea *pur*, a *pur*; finalul al 3-lea *neutru*. — *«stratus ad pedes»*, lînge tălpile prințului de Samos; s'ei *«stratus e Ministerio»*; dat de-a tumba. (Costaforismus in oratione pro didascalis).

PROSTRATUS. — de unde vorba *Prostitu*. *«Prostratus est a Vernesco»* citațiune din *Camerasia*.

STRATURA. Culeșuș — păcă. Adecă odată va dormi cam pe *vértos*.

STRATOR. — oris, resturnătoriu, *Ecuyer* ală intunerecului.

STRATEGUS. strat și *égout*. — Intendentă și generală Intendentă ală reacțiunii contra națiunei și Egoit...fui!... astupați-ve nasurile!...

STRATEGIA-ae *Strat-Agia*. Vai! de *agia* care se face cu ogrinzi de la vite

STRANGULATIO — *Streangu culatu*. Așgură care nu se va realiza, pentru că cine inghite scoli se înecă singur și fără strîngă.

Din *Strat* se mai formeză pe lătinesc:

STRAGES, peire, ruină, dev-stare;

STRABUS, sașiu, încrucșat, chiorisă;

STRAMEN, paie proște pentru vite;

ROSTRATUS. Cu pintene întorsă *«A illoscholae rostratæ fuerunt»* — *Frustratus*, care-si vede poștele animei nedobândite. Videe *Budgetum* cultburorum apud dominum *Stratuma Castratus*, (vide poemata Hasdey); *Instratus*, inhamat, cu tarvita în spete. *Nostratum*, care se nu se confunde en *Nastratin*, care însemnă: după modul lui *Stratu*. Totă de la *Strat* ală români vorba *muștrat*, și când cine-va strică bisericile și scolile i se dă un *Ostracism*, și se duce la *stramen*, care însemnă *este*.

Eac'asia, amice D-le Ministre, veți ce imprudentă cerere facuși. Fie! noi totu dorim să se adauge în dictionarele ee ai provocată, macar pentru venitor, vorba *lustratus*, adecă *purificat*.

Aghiasmă! dați aghiasmă părinților, căci de unde nu, finimă dictionarul cu *distratus*, adecă întorsă la pămînt, doborât!

Doctor Stratul ius.

EPISTOLA DESCHISSA

cătze

Domnul Aga Floriciță,

DIN FALCENI.

Am cetit cu mirare în diarul *Poporul* No. 22, articolul D-v. în care diceți: că, vr'o 14 persoane mai tōte fără *«drepturi politice»* au sub-scriu o telegramă, prin care se stigmatiza de revoltanți, nisce oameni modesti, pe care lumea îi crede ignoranți, și, *«per fas et nefas»* ai vrut a dovedi lumii că modestia D-v. nu-i ignoranța, spariind'o cu erudițiunea D-v. cu *Peking și Nanchin!* *«indocti discant»!* Bre, bre Aga! *Achbetuiz chajr olsun sultanim, mare jaiangicuri si ahmlikicuri* ai dis; Unde ai învățat, *jus gentium. Domine Discipule!* că prinții că mai tōte sînt fără drepturi — Ai uitat că tot aceste persoane traū ales odată Deputat la Constituanta! de și te-ai achitat fōrte bine, dovedind că sinteți un mare oratore; dovadă discursul următor, care l'ai pronunțat în momentul când v'ai simțit însușit de spiritul lui *Demostenes* și *Cicerone*, și în fața Adunării care, *«Suspensis auribus»* vă asculta; ai urmat în adevăr preceptul lui *Cicerone*.

Tota autem oratio simplex et gravis.

Incepînd: Domnule Presedinte! cer cuvîntul; l'aveți replică Presedintele: și în mijlocul aplauselor ai urmat: «Domnilor! mă unescă cu acei cari vor rămănea în Adunare».

Ce abnegațiune! D-v. care cu o di înainte ai cerut congediă, dicînd, că, *«affaceri familiare»* cer urgentă întōrcere acasă; și ce ritorică și logică în aceste cuvinte!!! Un adevărat rhetor pōte găsi tōte figurile ritorice și logice; cum: *Analyse, Synthese, Analogie, Gradațiune, Inducțiune, dilemmăe*, până și *platitudine*. Și *«excitatur laude emulatio»* v'ai impus numai de căt a deveni și scriptor, negand drepturile politice a acelora care n'ai vrut încă odată a v'arege Deputat, temându-se a nu v'epune în pozițiune a mai repeta congediul: *«ae interesse familiare»*.

În menționatul articol D-v. diceți: Că n'am spenlat pînă din gura copiilor bietilor arendași; și cu tōte aceste este trist a vedea cum viciul ai copleșit societatea; și că virtutea este tratată de extravaganta

«Naris emunctae homo es». Domnule, când vorbești de viciuri și virtute imi pare tocmai cum ar vorbi un ture de evangelic.

Morala! Virtute!... în gura D-v.!!! ha, ha. — Mare glumă. — Inse nu credeți că voi se fac ore-care aluziuni, fiind că nu cred de fel, ca o mumi și trei copii (enfants de l'amour) sint părășiți de un sgărcit fost Lovelace, și cersitōrese pînăea lor pe uliți; imi pare numai forte curios că D-v. singur fiind că ai fost ales Deputat în camera constituanta, credeți că: *«honores mutant mores»* și prin urmare sinteți un *«Vici protis moribus»* dar sinteți în erōre, puteți avea alte cauzăți, dar Virtute, *joc efendim*; și dacă ași fi avut nenorocire a fi părintele D-v. ași fi dis cum dice Augustus:

«Quid tibi propter quod te videri oportet?»

În istoria sacră asemenea și profană numărul de (3) era de o mare importanță, asa dar v'efăcuse a v'ei și D-v. ca emblemă acest No. adică:

1-1. Să nu doriți a fi ales Deputat.

2-a. Se nu fiți publicist.

3-a. Să nu vorbiți nici odată de morala și virtute.

(Sub seris). Unul din cei 14 sub-scriitori a Depeșei provocate de D-v.

Ca să dăm uă probă căt ține domnul Ministru să aibă omenii cu cunoscințe și instruiți în tōte ramurile administrațiunii, publicăm aci uă depeșă *confidențiale* ce i-a adresat primarul din Pitești. Acest act merită atențiunea lectorilor noștri, căci el este din tōte puncturile de vedere un fel de mosaică literari. Felicităm deci pe D. Ministru pentru sîrguința ce-si dă a găsi omenii tot unul și unul, alegîndu-i pe sprincenă, spre a-i numi în funcțiunile celor mai însemnate.

Copie fidele

No. 671. Prot:

D-LUI MINISTRU INTERNE (CONFIDENȚIALE)

București.

«Chestiunile politice a făcut să nască comuna Pitești «cu doua tabere; cochetariile temporale a le momentelor a făcut să nască mai multe fracțiuni, printre tōte acestea cei slabi în convicțiune credu mult că prin a chiverni «și individele ce știu a profita de ocașie, au să le facă majoritatea cei care credu netăgădui în aparință că și vor forma opinia publică (ilusorie feblete).

«Domnule Ministru! sunt nestrămutat în caracterul meu, și pentru onore mai mult de căt la viața mea și copiii mei; în sinceritate v'eu mărturisesc, pentru a fi «drept și onorabil, nu am dorit a sta primar pentru alt, de căt a forma armonia în tōtă comuna mea, ca ast-fel să «satisfac dorințele Domnii-Vōstre, încă de la prefectura «ad-interim a D. Manolescu pe când consiliul districtal «se afla în mare conflict, pe căt înțelegînd'o m'am pătruns «că doriți înfrățirea în Popolul Român și dreptatea în tōtă țerra; din nenorocire Domnule Ministru, Domnu Prefect care voește a chivernisi și ași conserva partitul cu «al căruți titlu nu voi să rosescă, și de căruți condiție nu «voi ține compt ca ast-fel despărțirea în tabere să nu și «aibă locul, a făcut să nască plângeri în protivă'mi, fie de «ori-ce natură; onōrea mea Domnule Ministru, nu o voi «schimba.

«Domnu Prefect basat pe influența postului Domnii-sale, voește a se plînge în protivă'mi, voește a nega tōtul din care comuna Pitești deveni în fracțiuni, nu voi fi «eu culpabilu când societatea se va plînge, iar când mai «cu sēmă am avut credința mea devotată domnii-vōstre, «și nu credu că am făcut un maneu din datorile mele «supunîndu-vă la cunoscință subiectul de care domnia-vōstră «aveți să întundeți înțelepciunea până acolo unde eu ca primar simplu mia scăpat din vedere a v'edetai penă un- «de tendințele de intrigi politice și scopu de chivernisela, «se credu a fi influențive ca re domnia-vōstră.

Domnule Ministru!

«M'ai acceptat ca primar, opinia publică m'a ales «între președenți consiliului districtal, consilieri comunali și primar, ași refusa total când domnu Prefect va a- «vea săși resbune în protivă'mi pentru pozițiunea mea, nu «voi a trece peste respectul ce sunt dator domnii-vōstre, «cum și afeccițiunea ce am în devotament către domnia-vōstră, pentru tacsită încă de la consiliul districtual iar mai «cu sēmă când D-le Ministru, cetățenii mei mă silescă a «mă reprezenta în capitală la domnia-vōstră, unde am să «represent starea anormală unde ne aflăm.

«Domnule Ministru! în numele virtuților că sub-

«scrisul mă credă să am parte, v'eu rog să țineți cont atāt «de cea ce v'ic cu cel mai profund respectu a v'elata, cum «și de rēfuierea ce urmēdă să facu cu domnu Panai Săves- «cu Prefectu districtului Argesu.

(Iscălit) N. Cornățenu, Primaru comunei Pitești.

București din Pitești.

No. 251, P. 460, C. 132 9. 5.

Tasa plătită lei 103 par. 20.

Pentru priimirea la casa (iscălit) Vlădicescu amplotat de serviciu.

Pentru espediere prin telegraf la destinație la 14 2 12 ore dim.

(iscălit) Vlădicescu amplotat de serviciu.

Stația telegrafică postală din Pitești.

Acastă copie după depeșă No. 251, din 13/2, sa liberat dupe formula cerere a domnului Prefect al districtului Argesu cu adresa No. 1296, în puterea autorizații a D. Ministru de interne cu telegrama No. 966 din 16/2 8 s'era.

Șeful Stații (semnat) R. Fărășianu.

(†) Sigiliul Stații.

GHIMPI.

«*Homo homini Lupus*» Omul era lupu pentru omi în vremile vechi, de barbaria; astă-zi, civilizați cum suntemu, omul este omului numai *Ghimpe*: «*Homo homini Ghimpus*» Dar sunt și alt-fel de *ghimpi* de căt omem.

EXEMPLE:

Ghimpele D-lui Ion Ghica e fusiunea liberalilor.

— I. Stratu — portofoliul de ministru.

— Cantacuzino — onestitatea judecătorilor.

— Mavrogheni — lădile pustii.

— Gherghel (generalul) — colonelă Solomon.

— Ministeriului — imprumutul Openheim.

— Dreptei — Brătianu — Ionescu — Cogălniceanu.

— Stângei — Clopoțelul D-lui L. Catargu.

— Centrului — Kaiser Belac.

— D-lui Dimitriadu — Pascaly.

— — Pascali — Millo.

— Teatrului național — D. I. Ghica.

— Municipaliții — Scumpetea cărnii.

— D-lui Simion Mihăilescu — Teatul și Soldatul Român.

— — Hăjdeu — D. C. Caragiali.

— — Pantazi — Pantazi.

— — Lerescu — Farul Român.

— — Mărzescu — D. Strat și cărțile (care?)

— Popei Vărnăv — Da!

— Mitropolitului din Iassi — Popa Vărnăv.

— Senatului — Camera.

— Camerei — Colegiul ală IV-lea.

— D-lui Rusnovanu — Regimul actualu.

— — Lătescu — 11 Februaru.

— Ghimpelei — Lipsa de abonați. GHIMPELU.

UNA-ALTA.

Ni se spune că mai mulți din învățații noștri, între cari figură și numele domnului deputat Rădeu, au să publice zilele aceste un fel de stat chronologic despre talia omenilor de la începutul lumii până la Iisus-Christos.

După această lucrare, despre a căruți esactitudine ne vom feri să ne înduim, moșu Adam n'avea mai puțin de 123 picioare înălțime.

Domna Adam, născută Eva, măsura 118 picioare. Mai târziu, strămoșul nostru Noe, era redus la uă înălțime de 103 picioare;

Și, în fine, Moise, o rușine a rușinilor!... n'avea de căt 13 picioare. Uă stărpitură, nimic mai mult!

Cu tōte acestea, învățații în chestiune ne vor permite numai uă simplă întrebare:

— Care era mărimea foilor de viță din raiul pămîntesc?

Era la prefectura poliției capitalii.

— Prevenitute, ai fost arestat eri duminică pe stradă, în minutul când cereai milă la trecători, prefăcându-te că suferi de uă rană imaginariă?

— Mă ertați, domnule Prefect, ea era realu.

— Atunci, pentru ce ai refusat de a o arăta aginilor?

— Fiind-că, domnule prefect, conformându-se instrucțiunilor onorabilii primării, rana mea nu se deschide duminicile și s'erbătorile.

Un comisaru polițienesc observa unți Zaraf din podul Moșoșei, a nu mai ține deschisă casa duminică și seri-ătorile.

— Si de ce nu? intrerupse Zaraful.

— Pentru că v'oi fi silit a te da în judecată polițienescă, de ore-ce nu te conformi instrucțiunilor, adăogi comisariulu.

— Ba mă ertați, domnule; din contra, eu nu fac de căt a urma din punctu în punctu acele instrucțiuni, și elle scutescu de a fi închise prăvăliile unde sunt lucruri de mîncare.

— Ei bine!...

— Ei bine, domnule comisaru, ce lucru mai de mîncare de cătu marfa mea? Până acum, v'asi putea da un număr destul de mare de persoane dintre cari unul mi-a mîncatu cinci lire, alul patru napoleoni, altul șese galbeni, și așa mai în colo. LICĂ.

D-LUI TACHE ALBALEANU,

ori unde s'ar afla.

Am pr'imit de la D-nu Constandin Catzan, din Calafat, suma ce datorai la GHIMPELE.

Mulumescu D-lui Catzan, pentru buna vointă ce a avut a nu lasa redacțiunea în paguba și D-ta să-mindru ca nu știu ai indepliri obligațiunile.

Am i stratorele Ghimpelei. T. I. STOENESCU.

Jou la 23 Februaru. Se va juca, în beneficiul bunel noastre artiste, *D na R. Starvescu*, pentru prima oră piesa «NEBUNA DE AMOR» dramă în 5 acte, premiată de academia francesă.

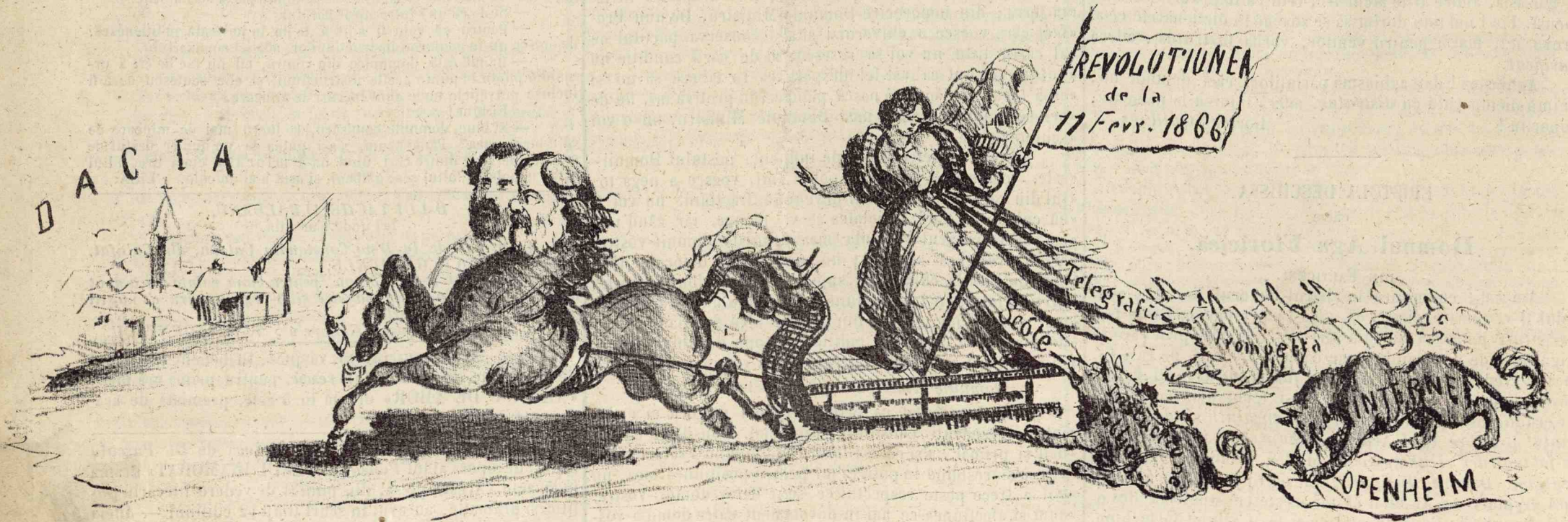
Duminică, 26-Februaru. Se va juca de *D. Pascaly* capul de operă al lui *Ponsard*. «LEUL INAMORAT» dramă în 5 acte. Acastă piesă, din punctul de vedere literariu politic și dramatic, au avut în scurt timp 12 edițiuni. — Ideia acestei piese este lupta între noblete și popor.

În pasagiul roman, în rondo, la cofetarie, se găsește de vîndare ghiața, la ORĂ ORĂ.

OCYROE și CINTAURULŪ CHIRON.

—Vrei să-ți predică viitorul fiului teū?.....Ei bine, fiulū teū peste puținū va crăpa!

Lupii D-lui Costaforū.

Lith. Sander & Co